

J. F CHARLES

YENİ DÜNYANIN ÖNCÜLERİ

C.3 YUKARI TARLA

Glénat

YENİ DÜNYANIN ÖNCÜLERİ

C.3 YUKARI TARLA

Çizim / Senaryo
J.F CHARLES

Taravirileme

Glénat

Yedi Yıl Savaşının arifesinde, Fransız Acadialılar İngiliz kolonileri için bir tehdit haline geldi. Londra'da başbakan William Pitt, onların topluca sınır dışı edilmesini ve topraklarının İngiliz yerleşimciler tarafından işgal edilmesini emretti.

Mayıs 1756, Bale-verte'nin Acadie'li'leri, karaya oturdıkları Boston açıklarında, başka bir gemiye geçerek Yeni İngiltere'nin düşman kıyıları boyunca ihtiyatlı bir mesafeden yelken açtılar.

Teknenin önünde, yeniden bir araya gelmekten mutlu olan Benjamin ve Louise, zaman kavramını tümüyle kaybetmiş gibi görünüyorlar.

Biraz uzakta, küpeşteye yaslanmış olan Billy, onların tarafına bakmaktan kaçınıyordu.

Pekala evlat, çok düşünceli görünüyorsunuz! Bence bu noktada seni bunaltan şey sıcak değil!

Julia, Hele şükür!

Sana kaç kez söylemen gerekecek...

Kapa çeneni Matthew, ne dediğimi çok iyi biliyorum!

Bili, benim oğlum gibidir! Ve o eğlenceli haline geri dönmezse...

Ama bu bizi ilgilendirmez, Julia!

Uzun, umutsuz, kavurucu bir güneşin altında geçen saatler...

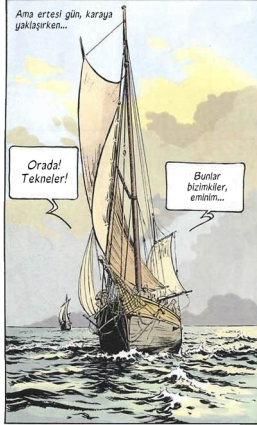
Hey, Billy! Tatlı su bulmamız gerekecek! Bu sabah, yağın miktarını tekrar düşürdük, ancak rezervler tükeniyor ve siktüğimin sıcaklığının bir faydası olmuyor!

Pekala! Yarın da bir dere ağzı görmezsek, akşam karanlığında yanarız; sallanmayın şeytan boynuzları! Yiyecek birşeyler bulalım..

Ama ertesi gün, karaya yaklaşırken...

Orada! Tekneler!

Bunlar bizimkiler, eminim...

Dikkatli olalım! Kırmızı urbalar bu bölgede dolaşabilir.. Açık denizlere gitmek daha iyi olabilir!..

Hayır! Hayır! O yelken, oradaki! O benim kardeşimin teknesi... Düşünsenize, onu tanırım!

Hadi baba, saçma sapan konuşuyorsun. Böyle bir mesafeden bunu yapmak imkânsız..

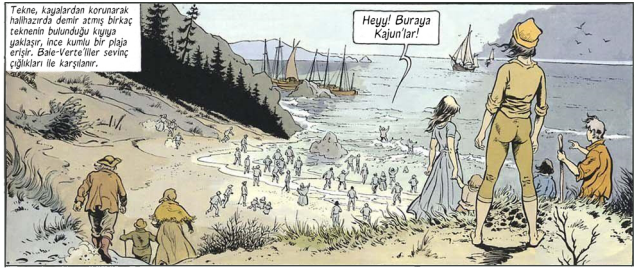

Bunlar gerçekten Kajun'lar. Bakın, bize el sallıyorlar!..

Tekne, kayalardan korunarak
halihazırda demir atmış birkaç
tekenin bulunduğu kıyıya
yaklaşır, ince kumlu bir plaja
erişir. Bale-Verte'lier sevinç
çığıkları ile karşılanır.

Heyy! Buraya
Kajun'lar!

Öte yandan, diğer şahıslar yeni gelenleri pek umursuyormuşa
benzemiyorlar. Aralarından iri tuhaf bir adam el kol hareketleri
gapararak kumulları arşınıyor.

Sizi karaya
çekeceğiz!

Nantes'li Bill, seni tekrar
canlı gördüğüme sevindim!

Biraz
sonra...

Söylesene, Louis-Jean, bu büyük kalabalık da ne?
Bale-Verte'den kaçan o kadar çok tekne yoktu...

Sen ne sanıyordun? Denize atılanlar sadece
biz değiliz, diğerleri de aynı kaderi yaşadılar..
Bunlar Beauséjour, Cobegnit ve
Tatamigouche'dan geliyor.

Ama orada kıskırtma yapan Peder Lamarque!
O hâlâ hayatta mı?..

Evet, o da
Tatamigouche'daydı.

Ne pahasına olursa olsun
oraya geri dönmek istiyor
ve halkımızı ormanları geri
almaya teşvik ediyor!..

Ancak bu sefer yakalanırsak
ordân kaçamayız! Halifax kaleşi-
nin inşaatında, ya da daha da
kötüsü, Londra hapisanelerinde
soluğu alırsız...

Bill, şu Louise'ın
yanındaki çocuk kim?
O Baie-Verte'de
değildi...

Benjamin Grindal, bir arkadaş.
Çocuğunun babasıdır. Ayırı
düşmüşlerdi, bu uzun bir
hikâye'. Onun sayesinde bazı
silahlar alabildik.

Kumula
tartışmalar
devam ediyor...

Peder Lamarque haklı! Artık
toplandığımızı göre Acadia'ya geri
dönüp İngilizleri gebertmeliyiz...

Hadi ama saftirikler. Hezeyan
içindediniz. Çatışmaya devam
etmeyi nasıl istersiniz. Ne halde
olduğumuza bakın. Yanmış
çiplaklar. Yumruklarımızla
topraklarımızı kurtarmamız
mümkün değil.

Kapa çenen! Sen korkaktan,
ödekten başka bir şey değilsin.
'Lanet olsun ılıklara. onları
ağızından kusacağım.'

Ahlaki vazife ve şeref
duygunuz nerede?
Artık Rabbimize
güveniniz veya
İmanınız kalmadı mı?

Hadi ama, siz Hébertler,
siz Sainte Croixlar, ve
siz Saunierler, mücade-
leye tek başıma devam
etmeye seirci mi
kalacaksınız?..

Bir grup Cizvitin
yanında yer alır.
Diğerleri özgürlüğü
seçer. Yetersiz
erzaklar paylaşılır.
Şafakta ayrılmaya
karar verirler...

Ormana koşun!
çabuk!

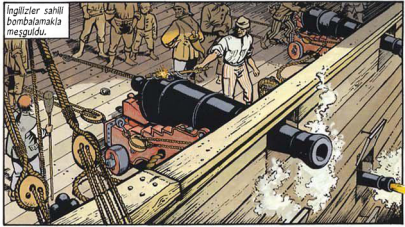

Oradan çok uzak olmayan bir yerde,
derede gizlenmiş, ayırmak üzere olan
Louis-Jean, Acadagılar'ın teknelerinin
arasından sıvışır.

...bizli göremeyecek
kadar mesguller!
Dret'i geçme
şansımız var.

ve Louis-Jean'in küçük teknesi, yelken açıp,
İngilizlerin
burnunun
dibinden denize
açılırken...

İngilizler sahil
bombalamakta
meşguldü.

Bizmez tükenmez dakikalar boyunca
cehennem, Kum tozu gökyüzünü
karartır.

Ama o deli! Aralarında çocuklar var ve bu şekilde onu canlı ele geçiremeyiz!

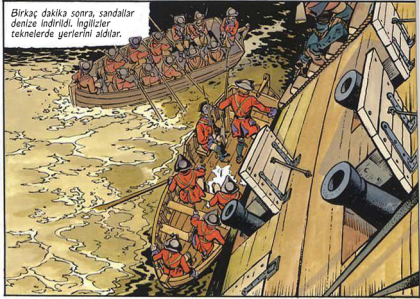
Crimbel! Tepki ver, lanet olası! Bu katliamı durdurun!

Generalim, sizden onu canlı yakalamanızı istedim ve siz onları parça pincik ediyorsunuz.

Nasıl isterseniz, Sör. Ama karaya çıkma zamanı ve hayatta kalanlar çoktan araziye yayılmış olacaklar. Peki, emir vereceğim...

Birkaç dakika sonra, sandallar denize indirildi. İngilizler teknelerde yerlerini aldılar.

Bu arada, 'Emérence' gemisinde, Louis-Jean ve arkadaşları açık denizlere ulaşmayı başardılar ve özgürlüğe doğru ilerliyorlar...

Acele edin! Geliyorlar!!!

Benim küçük Pierre-Yves'im, onu bırakamamı...

Lea, yo!

Artık onun için hiçbir şey yapamayız!.. Hemen gitmeliyiz! Hadi, hadi!..

Hayır! Hayır!

Gerçekten de, birkaç dakika sonra, kırmızı urballar cesetlerle dolu sahile yansır.

Aptal... Çocuklara savaş açmış!..

Kısa süre sonra Cribmel ve Mary askerlere katılır.

Güzel bir katliam, general, tebrikler...

Bu Kajunlar kıyılarımıza yerleşmek zorunda olduklarını biliyorlardı. Uyarıldılar, bir örnek vermek gerekiyordu.

Bir adamin peşindeyiz, Benjamin Graindall! bir suçlu. Ele geçirilebilir durumdaydı. Aptalca ateş etmek yerine sürpriz bir şekilde yaklaşmanız gerekiyordu.

Şimdi, senin hatan yüzünden ormana kaçtı! Şu anda nerede olabileceğini sadece şeytan bilir. Bir aylık araştırmayı kaybettik. Ah, herşeyi berbat ettin, general!

Yeter! Bu görevi uygun gördüğüm şekilde yürütüyorum. Aldığım emir Acadiaların topraklarımızda yaşamalarını engellemek, eğer vali gemiye binmenize izin verdiyse, size burada sadece müsamaha edildiğini hatırlatırım.

DOMUZ!

Hum!.. Kusura bakmayın efendim. Bu ruh hali değişimi için kadınıma affedin. Bana sadece birkaç adam verin, ben de kaçakları geri getireyim. Çok ileride değil!..

Genaralim!

Az önce bir kotra bize katıldı. Bu New York'tan acil bir mesaj, Efendim.

Pekli! Bu derterli çözer! General Wolfe'un güçlerine katılmak için emir aldık. Montcalm'a karşı seferberlik ilan etmiş. Çavuş, hemen New York'a gidiyoruz.

Eibette. Bu sizin için geçerli değildir. Sız sadece sivilsiniz ve suçlunuzu takip etmek istiyorsanız, bunu yapmanızı engellemem. Bize gelince, biz gidiyoruz.

Lanet olsun! Bizimle alay ediyor! Ama bir şeyler yap, Crimbel!..

Bunun yerine gemiye binmeye bak... Bu tahta bacaklı köpöglü, bizi sahilde terk etmekten daha iyisini istemezdi.

Ama bırak beni!

Tekrar görüşeceğiz, Benjamin Grain-dal! Senin için bu sadece bir mola.

Acadialılar'a gelince; hepsi ormana kaçtılar...

Artık devam edemem, Ben. Bacaklarım beni taşıyamıyor artık...

Bili bizi bulacak, geride kaldı. İngilizlerin peşimide olup olmadığım yakında öğreneceğiz...

Geldi! İşte burada. Şimdi bize söyle.

Tamam! İyi haber, gittiklerini gördüm!

Bir hafta geçer... Yerleşecek bir yer bulmak için iç kesimlere doğru ilerlerken, bitkin Acadialılar kökler, yaban mersini ve küçük av hayvanları ile beslenerek hayatta kalır...

Günlerden bir gün...

Tanrım, orada biri var, yukarda!

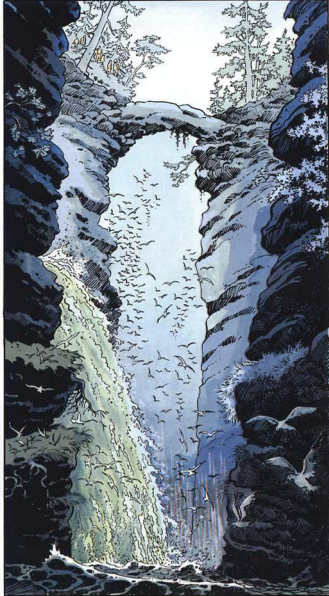

Oheee, buraya!! Martin ve ben bir geçit keşfettik!..

Biraz sonra...

İki uçurum arasında doğal bir köprü var, Martin diğer tarafta bizi bekliyor...

Bulmak kolay olmadı... Görmeden birkaç kez yanından geçmişiz.

Batêche! Sana söylüyorum Matthew, oraya ayak basmam!..

Hadi gidelim!..

Hadi, Julia, aşılaç en fazla 6 metre var, seni tutarız. Bak, neredeyse bitirmek üzereler. Aynı yolu geçmelisin...

Yo! hayır, Matthew. Bunu yapmam!

İstersen onları takip et... Ben burada kalıyorum. Daha ileri gitmeyeceğim!

Eh, peki, senin için çok kötü!

Ama vahşi hayvanlar seni koklamaya geldiğinde fikrini değiştirebilirsin!.. Elveda Julia'm!.. Çorbanı özleyeceğim!..

Peki. Peki. tamam. Ama yine de benim yaşındaki birinin böyle tuhafıklar yapması ne fena!

Gel Julia Teyze, sana yardım etmeye geldim...

İsa, Meryem, Yusuf, yardım edin bana!..

Hadi cesaret, neredeyse geldik...

Biraz sonra. Bu zahmete değmiş mi, bir bak bakalım...

Gözlerden uzak bir köy... Burada rahatsız edilmeden yaşıyorlar!

Her halükârda, fark edildik, orada insanlar var!..

İngilizler mi?

Bilmiyorum Martin... Nerede olduğumuzu bile bilmiyorum. Gidip görmeliyiz...

Onlar köylü... Her şeyden uzaktılar... Belki de başımıza gelenlerden haberleri yoktur...

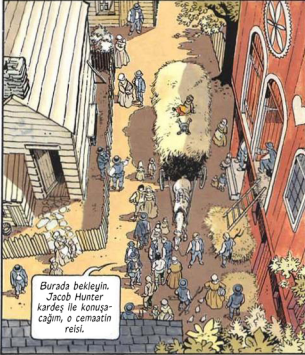
Martin ve ben gidip konuşacağız... Silahlara gerek yok. Bu insanları tehdit etmenin anlamı yok.

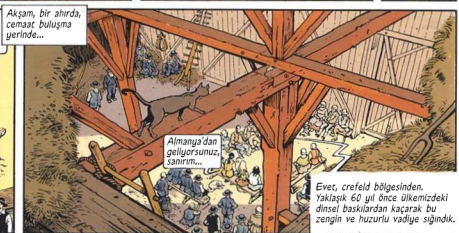
...Merhaba!...
Güzel bir gün...

Daha sonra...
Bir süredir konuşuyorlar...
Bu kadar uzun ne konuşuyorlar ki!...

Sizi bize getiren yüce Allah'tır!

Almanya'dan geliyorsunuz, sanırım...

Evet, crefeld bölgesinden. Yaklaşık 60 yıl önce ülkemizdeki dinsel baskılardan kaçarak bu zengin ve huzurlu vadiye sığındık.

Bizler çiftçi, dokumacı, çömekçiyiz ve yaklaşık on köyde yaşıyoruz... Silahlarımızı kullanmaktan iğreniyoruz ve tüm mazlum kardeşlerimizi aramızda ağırlandıktan mutluluk duyuyoruz.

Amisler reform kilisesinin bir parçasıdır ve "Penn'in kutsal deneyi" teorilerine göre yazarlar. 1882'de ülkenin dini hoşgörüsüz olduğundan kaçan ingiliz William Penn, bir Quaker kolonisinin başında yeni dünya'ya sığınmak bulmaya geldi ve burada zulme uğrayan herkes için bir hoş karalanma ailesi olan Pennsylvania'ya kurdu.

Bizimle kalın. Rabbi dinleyerek huzur içinde yaşamayı yeniden öğrenirsiniz... Burada iş sıkıntısı yok. Yakında hasat olacak ve fazladan kollarla ihtiyacımız var.

Bu iyi bir fikir, Benjamin. Çocuğumuzun böyle bir yerde doğmasını isterdim...

zzzzz
Her halükarda, Matthieu ve ben kararlıyız... Yaşlı kemiklerimizin dinlenmeye ihtiyacı var ve ömrümü huzur içinde bitirmek istiyorum...

Ya sen Billy? Ne diyorsun?

Louisiana'ya gitmek için hiçbir sebebim yok... Samırım çadırımı bir süreliğine burada kuracağım...

Martin daha sonra Acadialar adına konuşur... Hasatın bitmesini bekleyeceğiz, ama sonra kendi aramızımıza geri döneceğiz. Louisiana'da...

Akşam, samanlıklara yerleşirler...
Hareket ettiğini görüyorum... Sence yakında gelir mi?...

Birkaç gün daha ve sonra burda olur, Benjamin!

O gece şiddetli bir fırtına patlar. Kabanar okyanusta, bir tekne kayalıklardan kaçarak kıyıya ulaşmaya çalışır...

İki gün sonra...

Cemaate iyilik etmek istiyordum ama tarlada çalışarak değil! Ben bir avcıyım, ben... çiftçi değilim! Bah! Av etiyile geri döndüğümü gördüklerine çok sevinecekler.

Vay be! Fırtına ortalığı kasıp kavurmuş, denizde kütükler var.

Ama oradaki. Bu bir kütük değil. Bu karaya oturmuş bir tekne! Bir bakayım...

LANSİY OLACUK!
Bu Emerence!
Louis-Jean'ın teknesi!

Yani İngilizlerden kaçıp burada karaya oturmayı başarmış!

Çok hasar görmemiş... hayatta kalanlar olmalı.

Hey, ufaklık, birşey mi buldun?

Ah işte! Birşey?

HAY!

İndi! Yetişin!

Bill, Louis-Jean'ı buldu.

Dün gece, resiflere çarptık...

Sadece üçümüz kaldık...
ve de iki oğlan.
Marie du Bois-Coupé ve
iki adamı boğuldu... Ve bir de
ihtiyar Gregoire var...

Soğuğa dayanamadı. Zavallı yaşlı
adam, çok yığıltı ve en ufak bir
eziyete sebep olmamıştı.
Şanslı değildi.

Ve Louis-Jean anlatır...

Bombardimandan sonra sahile geri döndük... Bizimkileri gömdük... Sonra ayrıldık, kıyı seyri yaptık ve saklandık, çünkü New York'a doğru giden İngiliz gemilerini gördük... Sınırım bir Fransız karşı hamlesi bekliyorlar. Montcalm onlara çok zarar verecek.

Bir saat sonra. Bill, Louis-Jean ile köye gelir.

Göreceksin, çok misafirperverler.

Bill! Eski dostum!

Louise vaftiz babasının onuruna ona Guillaume adının konmasını istiyor!..

Ve biraz sonra, Jacob Hunter'in evinde...

Tebrikler, o sağlam bir adam!..
4 kilo ile başarılı olmalı...

Sagquehanna
radisi'nde kayat
sossiz ve kuzur-
ludur...

Uzun kıştan
yararlanan
Acadialılar, Amiş
cemaatinin
yardımıyla yeni bir
tekne inşa eder.

Pekala, Martin.
Tekne bu mu?

Tamam! Amişler iyi marangozlar. Louis-Jean'in
teknesine gelince, iyi tamir edilmiş, dayanacaktır.
Rüzgârlar bizim için elverişli olursa yarın erkenden
gola çıkabiliriz...

Ve böylece, 1757 ilkbaharının başlarında, Louis-Jean ve Acadialılar, kıştan önce Louislana'ya ulaşmayı
umarak tekrar yelken açtılar...

Ağustos 1757,
Yukarı Tarla'da,
Grendalların evi...

Selam millet!

Ve işte Guillaume için muhteşem bir sandalye! .. Onu ben yaptım!..

Çok küçük değil mi?

Tabii ki değil. Onu her zaman kollarında tutamazsın.

Sağlam en azından?

Hmm... Burası güzel kokuyor!
O nedir?

Buddbol! Tarifi bana Willhem'in karısı verdi...

Söylemeden olmaz. Bu evde iştah açıcı olan sadece güveç değil.

Ne kadar şapşalsın!

AGAA GAGA!

Komik olan ne? Karımı öpebilirim, değil mi?

Bu arada, Billy'den haber yok mu?

Tam olarak, seninle bunun hakkında konuşmak istiyordum. Benjamin... Bu sabah gitti. Seni haberdar etmemeyi tercih etti.

Buddbol : Amış tarifi: güveçte püre, tavuk, kereviz, soğan.

Ne demek gitti? Sen de ona izin verdin! Onu durdurmadın mı?

Keşke burada olsaydım! Ona engel olurudum! Ama ona ne oldu? Arkadaş olduğumuzu sanıyordum!...

Bu yüzden seni tekrar görmek istemedi! Kalması için onu ikna etmeyi başarabılırdın. Benjamin, Bill bizim için imkânsız başardı ama artık hayatını yaşamak zorunda...

Ayrıca; ufaklığın bir sonraki doğum günü için geri döneceğine söz verdi.

WAHAHAHA!

Bir kaç gün sonra...

Merhaba, komik taş!

Moruk, kıl payı kurtuldu... Seni görmüş olmam büyük şans!...

Kurbağanın patilerinin yerde ve kafasının göğe doğru kalktığı söylenir. Yeryüzünün hayvanıdır...

Kurbağayı sevmeyen, toprağı da sevmeyiz...

Ben toprağı seviyorum... Gülüyor musun sen?

Saçma sapan konuşuyorum, ha?

Kendini kolayca kaptırdığın doğru. Tam bir ateşsin, alevsin ve yarın tamamen farklı düşünebilirsin...

Bah! Önemli olan bugün. O kimdir?

Tavukların efendisi Erwin kardeş... Bayırı çıkıyor...

Hey, siz ikiniz! Gelecek cumartesi, Sarah Pieter ile evleniyorum. Umarım gelirsiniz!

Tabii ki gelirim! Bir şeyler içmek için gelir misin?

Hayır, teşekkürler parti için yolumun gereken tavuklarım var.

Karına gidip ona yardım edeceğimi söyle!

Ona söylerim! Haydi, ho... ho...

Hadî eve gidelim, akşam oluyor... Bugünlük bitti.

Ne düşünüyorsun, Benjamin?

Billy'yi düşünüyordum... Şu anda nerede olabilir?

Ormanda, elbette, bu onun dünyası!.. Gece yumuşaktır. Kendini iyi hissediyor olmalı...

Onun dünyası... Benimkiydi de...

Pişman mısın?

Öyle demedim.

Susquehanna'dan kilometrelerce uzakta...

Atreşe bakan Billy düşünceleri içinde kaybolmuştu.

Hey dostum... gel... gel ve yemeğimi paylaş! Tavşanım var... göster kendini!..

Seni görmekten mutlu olurum. Ağaçlarla konuşmaktan bıktım.

Kimse yok... Bir hayalet daha... Kesinlikle, yalnızlığa dayanamıyorum...

İyi akşamlar vatandaş!

Yani haklıyım. Yaklaştığını duymuştum, hoş geldin!

Bana çok gergin görünüyorsun, vatandaş! Seni bu duruma sokan yalnızlık mı yoksa soğuk mu?..

Yalnızlık.

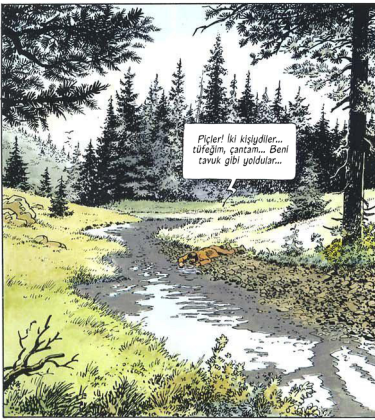
Cevap verir vermez kafasına korkunç bir darbe alır...

HOUUMM!

Ancak Bill, hiçbir düşmeden önce hafızasına buruşuk yüzü bir sima kazır...

AHAHAHA!!
Tatlı rüyalar, vatandaş!

Picler! İki kişiydiler...
tüfegim, çantam... Ben!
tavuk gibi yoldular...

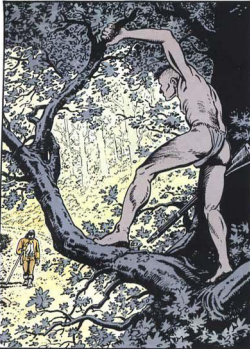
Ah. O pis suratı
unutacak değilim...
Chasse-gallery
şeytanının bana
göründüğüne
İnanmam...

Açlıktan ölüyorum ama silahım yok... Ormandan
çıksam iyi olur...

Bill bütün gün yürür ve kötü bir gece geçirir...
Ertesi gün öğleden sonra nihayet bir yol bulur.

?

Bir kızıldırılın
peşindeyim.

Hiçbir şey görmedim...
Ah! Zamanı geldi.

Penny
Bazelye'ye

Ne oluyor?.. Bir ayın mı?..

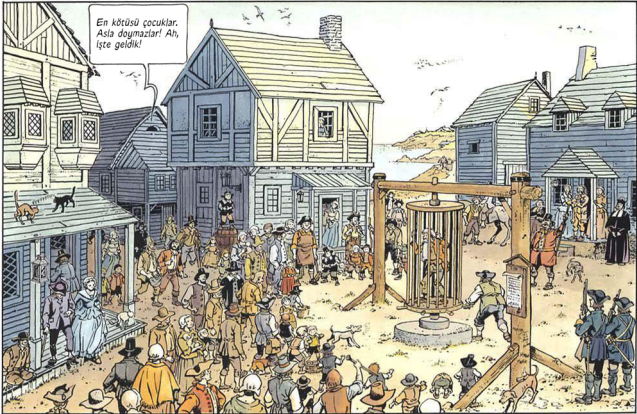
Yo! Hayır!.. Bir yabancıyı cezalandıracağız... Yargıç
Stratford'un banyoda yıkanan karısını dikizlerken
yakalandı...

Üç gün üç gece turnikede kalacak, ardından
dokuz kuyruklu kideden altı sıkı darbe yiyecek.
Daha sonra başka bir yere asılacak!

Hee hee hee!! Aklını kaybedecek
ve biz de kasabanın bütün çöplerini
kafasına atacaktır!

En kötüsü çocuklar.
Asla doymazlar! Ah,
işte geldik!

Ama bu korkunç! Üstelik
ufaklık birşey için! Güzel
bir kadına bakmak suç
değil...

Sen de kendini kafeste
bulmak istemiyorsan fikirle-
rini kendine sakla, oğlum!

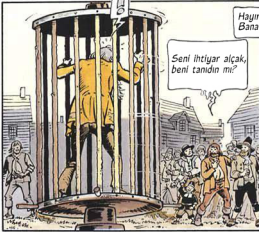
Yine de... barbarca...
bu aşağılayıcı!

Ama! Ama --bu kirli
surat, tüfeğimi çalan
hırsız!

Ho! Bırakın
geçeyim!

Hayır! Hayır!
Bana yardım et!

Çıkarın beni,
sizi salak...

Heyo! Bravo!
Tam kıyından!

WAHAAM!

At boku, at boku!..
Kim taze at boku
ister?..

Biraz
sonra. Pff! Belki de
yapmamalıydım... Ama
kendimi tutamadım...

Eh peki, domuz! Çok utanmazsın... pffftt!... Kendi silahım için pazarlık yapmak zorunda kalmak... Üstelik böylesi bir haşaratça...

Kapa çeneni, sen sadece iğrenç bir ihtiyarsın!..

Evet, öyle diyorsun ama korktuğun için... hepiniz yargıç Stratford'un karısının hayalini kuruyorsunuz.

Konuş!.. Turnike, alacağın dokuz kuyruklu kedinin darbelerinin yanında bir hiç... hum..!

Pekala, hadi, yine de anlat. zaman geçiyor... ve pipomu geri ver...

Eh, işte bu: Ben ve kızıldırım, dün köyünüze geldik. Açlıktan ölüyorduk. Büyük bir burjuva evinin bitişğinde bir baraka gördük. Kapıyı zorladım ve erzak çalmak için içeri girdim...

Yan taraftaki şarkıyı duyduğunda karnımı doymamak üzereydim...

Vay!.. Bu ne sürpriz! Sıkıcı!

Tam önümdü. yarı çıplak güzel bir yaratık vardı...

Soyundu, inanmadım... Şahane götü vardı!..

Hmm... azizlere lanet! Çok zevk aldığımı hissettim...

İşte o zaman daha iyi görebilmek için eğildim...

Ve gülm! Çubuk gevseidi!
Ayagim perdelerde dolandi
ve burjuvanin tam önünde
gere yapistim.

Ayayay!

Hopa!

Çiğlik
atmaya başladı,
beyinsiz!..

AHAHAA!! Ve sonra da...

PAC!

Yok, sadece
uyku!

Çok sert
vurmadın mı?

Evet! İnsanları nasıl uyuttuğunu
biliyorum! Ben bu çapkın
domuzu serbest bırakırken
getirdi atları getir!

Sen? O salak beni çıkarmak için
bula bula seni mi buldu yanı?

İnan bana, bunu yürekten
yapmıyorum... Hesaplarımızı
sonra hallederiz.

CRAAC!

Hadi gidelim ama koşturmayın. Bütün
kasabayı uyandırmaya gerek yok...

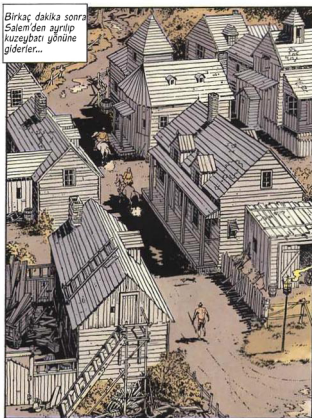
Kızdırılın, onu niye terkine
almadın?

O ata binemez!...
Merak etme,
sen ondan önce
yorulursun...

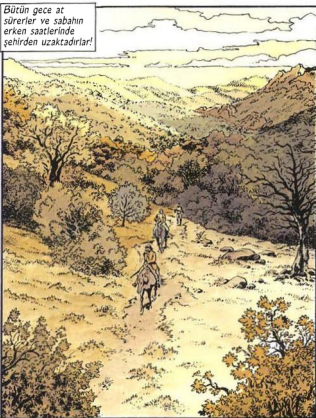
O ülkenin en hızlı koşucusu, baldırlarına
baksana: yağları çıkarmak ve sadece
kasaları tutmak için onları yadı.*

Hum

Birkaç dakika sonra
Salem'den ayrılıp
kuzeybatı yönüne
giderler...

Bütün gece at
sürerler ve sabahın
erken saatlerinde
gehirden uzaktadırlar!

Söyle bakalım, Thimolbon... Artık tehlikede olmadığımıza göre,
hesaplarımızı halletmemiz gerekecek, çünkü kafatasındaki şu
güvercin yumurtası var ya, onu unutmaya hazır değilim...

Hey, sakın ol vatandaş!... Sen de bana birkaç tane
atın galiba, değil mi? Yumurtaya karşılık yumurta,
ödeştik.

Eh peki, hesabi
çabucak gördüm!

Daha sonra.

Onun nesi var? Bee Bee Gun, neden
böyle dikiliyor?

Orada,
büyük savaş!..

Haklı. Sanırım bir savaş alanının ortasına düştük...

Bunun etrafından dolaşmanın bir yolu yok mu?

Arkamıza bak: takipçilerimiz var. Tek şansımız dümdüz gitmek.

Ha! Ama sen delisin! Ne yapıyorsun?

Onları sahiplerine iade ediyorum! Belki takibi bırakırlar!

Zaten ormanda işimize yaramazlardı.

İlerledikçe, boğuşma sesleri daha belirgin hale gelir.

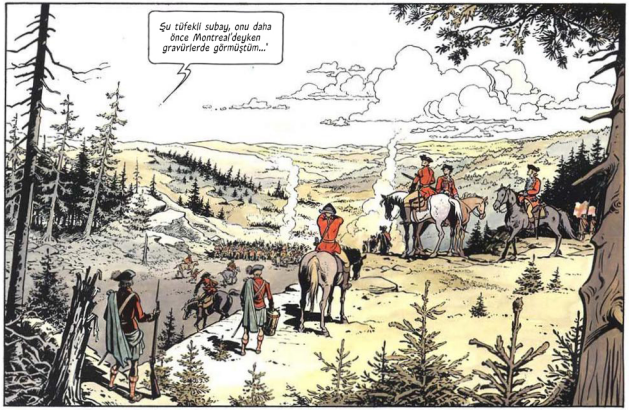
Burada, her şey... Dikkat!..

Çabuk. Saklan!

İngilizler!..

Şu tüfekli subay, onu daha önce Montreal'deyken gravürlerde görmüştüm...

Ovada, Fransızlar ve İngilizler karşı karşıya gelirler: sırayla, mermi dolu silahlarını boşaltırlar ve duman dağıldığında hayatta kalanlar, yüzleri barutla kararmış olarak ayağa kalkar. daha sonra süngülerle hücum ederler.

Düzeni koruyun!
15 adım ilerleyin!

Nicolet! Tüfek!.. Dümdüz
yürüyün! Gözüm üstünüzde!

Montcalm ve Kral için! İleri!

İlk sıra!
Hazır! Şimdi!
Ateş!

Evet, evet, doğru! O uzun burun...!
Bu Wolfe! General James Wolfe!..

Ve orada, kralliyet Roussillon alayı ile Montcalm veya
Vaudreuil, bayrağımı tanıyorum!

Tanırım... Çok uzun zamandır ormandayım, artık bu dünya-
da neler olup bittiği hakkında hiçbir şey bilmiyorum...

Sen, bak
şuraya!..

Ne?... Hiçbir şey görmüyorum!...
Oh! Haklısın, nöbetçilerin arkasında...
Kızılderiilliler!..

Etraflarından dolaşmayı
başardılar... onları gafil
avlayacaklar...

Huronlar! Nöbetçileri
haklamak...

Baldwin! Virginia'yı güçlendirin! İkinci tabur kuşatılıyor... albay?

Ne..! Lanet olsun!

Yakın mesafeden atılan atış atı ürkütür ve dengesini bozar...

...Wolfe eyere tutunmak için insanüstü bir çaba gösterir.

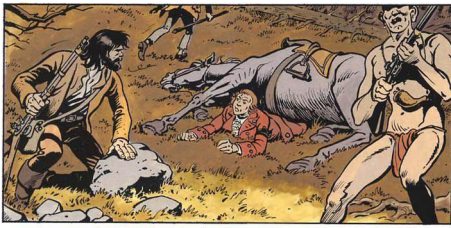

Ormana doğru dörtümla koşan bineğini artık kontrol edemiyor.

FAKAT! BU TARAFA GELİYOR!

O bir general olabilir, ama şu anda sadece ölecek olan genç bir adam...

Kızılderililer sadece birkaç adam öteyken...

...Ağaçların arkasından çıkan Bill ve Bee Gun, tüfeklerinin fitillerini boşaltır ve vahşilerin ivmesini kırar...

Thimoléon tabana kuvvet...

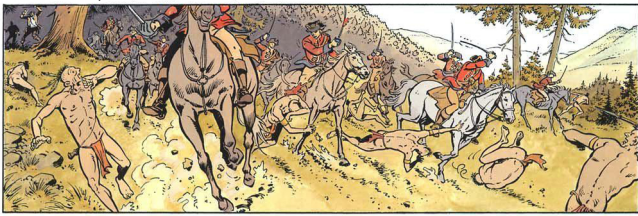
Kaçarken...

...ormandan çıkan bir İngiliz atlı birliği Wolfe'u kurtarmaya gelir.

Daha sonra...

Ne yapmayı planlıyorsun, Bill?

Her şeyden önce, savaştan kaçınmayı... avlanmaya güneye ilerliyorum...
çünkü tüfeğimi çalışmasaydın, çoktan bir sürü kürk stoklamış olurdum...

...ve işte buradasın.
yine bu hikâye ile!

...

Bir kazaydı... Ama
biliyor musun? Bee Gun
ve ben seninle avlanmaya
geleceğiz! Yarı yarıya ya-
pacacağız! Tecrübelerimden
faydalanabileceksin...

Tecrüben... bir tüfek
hırsızı olarak mı yoksa
yaşlı bir satır olarak mı?

Sümkülü! Kiminle konuştuğunu
bilmiyorsunuz!... Ben hep böyle
olmadım! Ben de bir
avcıydım ve senden
çok daha iyiydim!

Böyle deli bir ihtiyaç gibi
görünebilirim ama senin
varlığından bile haberdar
olmadığım... şeyler biliyorum!

Büyük geçit, ha? Bu sana
bir şey ifade ediyor mu? Ve
orada Mavi Vadi! Oraya ayak
basan tek beyaz benim!

Akşam.

Tamam, Thimoleon, yağgarayı kes...
şu Mavi Vadi hakkındaki hikâyemi anlat,
zaman geçirmemize yardımcı olur...

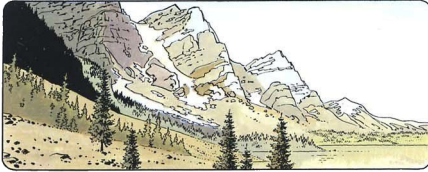
Asla! Bu bir sır!

Ah...

İyi! Anlaşıldı! Ama seni
memnun etmek güzel, bu
yüzden...

Uzun zaman önceydi... Ünlü kuzeybatı geçidini, kızılderili rotasını, baharatları, ipeği,
serveti, arayan bir keşiş gezisinin parçasıydım...

Sonunda doğuyu
görebileceğimizi
söyledikleri dağların
arasından geçen
o geçidi bulmuştuk.
Eh iyi, doğu, kıyım!
Büyük deniz, hayır,
onun yerine...
karaçamlarla kaplı
muhteşem bir vadi,
alabalık dolu nehirler
ve mavi göller...

...ve bolca av ama
buradakinden iki üç
kat daha kalın kürkle

...
bütün bir mevsim
orada kaldık

...
ama dönüş yolunda
bazı vahşiler bize
saldırdı!

Hayatta kalan tek
kişi bendim

...

Beni köylerine götürdüler ve
sonunda beni evlat edindiler.

Kabilenin şefi bana kızıyla evlenmeyi bile teklif etti,
alımlı bir kıziderrili prensesi...

Mavi Vadi'de yirmi baharı
onunla geçirdim...

Dört mevsim önce, sonsuz çayirlarda
koşmak için ayrıldım...

Tek başıma
vadiden ayrılmaya
karar verdim

...
Uyarılığı yeniden
görmek istedim

...
Ne demezsin.

...
Bee Bee Gun
ile dağları tekrar
aştım.

Büyük avcılar
toplantısında
kürklerimi
satmaya gittim

Ömür boyu sürecek
bir işti, ama onu
birkaç günde
batırdım

...
Geri dönmek, sefere
çıkamak için çok
uğraştım ama bir
kuruş bile yok!

...
Be Be gun ile
şehirde haftalarca
dolandık...

Ufak tefek
bir hırsızlık
güzünden
ormana
sığınmak
zorunda
kaldık...

Anlaşıldı! Seninle tanışma
talihsizliğini orada yaşadım!

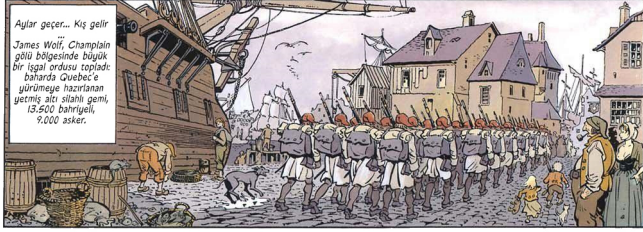

Şimdi düşünüyorum da, sen
ve birkaç kararlı adamla
oraya geri dönebiliriz... bir
faktorerie" inşa ederiz!
Babacığım, servet bizi
bekliyor!..

Aylar geçer... Kış gelir

James Wolf, Champlain gölü bölgesinde büyük bir işgal ordusu topladı: baharda Quebec'e yürümeye hazırlanan yetmiş altı silahlı gemi, 13.500 bahriyeli, 9.000 asker.

Susquehanna vadisinde asıl mesele gündelik hayattır...

Eve gittiğimde çok ateşi vardı...

Onu yatırdım, küçüğü doyurdum... ve seni almaya geldim Julia teyze...

İyi yapmışsın...

Bu grip, Matthew da iyi değildir.

Pffft!.. bana niye tepedeki vıranede yaşadığını anlatabırsın...

Daha sonra...

Çok fazla acı çekmiyor gibisin. Hacamat yapacağım ve sana bitki çayı yapacağım. Birkaç gün kendini sıcak tutarsan iyi olursun...

AAHEURHAHEUAAHAUHF

Tanrım, ufaklık da öksürüyor!

AHAH REUHAARAA AHEU

Haydi, Julia teyze, anaç tavuğu oynama. Hiçbir şeyi olmadığını açıkça görebilirsin... Sadece anneyi taklit etmek için! Hey, adamım!

Anaç tavuk, anaç tavuk. Ne dediğini çok iyi biliyorum!

Birkaç gün sonra, fersahlarca uzakta. Bill ve Thimoléon av kamplarından uzaklaşmışlardır...

Evet. Küçük bir tilki için çok fazla zahmet! Vadi'ni düşündüğümde...

Ama?! Peki, ne oldu...?

Gel de gör...

Bu da ne böyle?

Fırar eden askerler... Bu, Fransız ordusunda giderek daha sık oluyor. Zavallı herifler kaçmışlar... böyle bir kış için donanımlı değiller!

Oh evet. Yeni Fransa gerçekten öldü! Her şey cehennemini boylayacak!

Mavi vadi'deyken... ne Fransız ne de İngiliz, hiç tuzakçı görmemiş kürklü hayvanlardan başka bir şey yoktu!.. Nihayet yola çıkmaya karar verecek misin?

Beni dinlemiyorsun, değil mi? Her zaman dalgınsın, sen... Sanırım bir yerlerde seni bekleyen bir squaw var.

Yanılıyorsun: arkadaşlarımdan ayrıldım ve onları özlemeye başladım. Şimdilerde neredeyse iki yaşında olması gereken küçük birini düşünüyorum...

Bu arkadaş şu Benjamin mi?!. Bana ondan bahsetmiştin... Bildiğim kadarıyla, o toprak adamı olsa şaşırırdım. Belki Mavi Vadi ilgisini çeker ve bizimle takım olur? Bu konuda ne düşünüyorsun?

Bilmiyorum!

Ertesi gün...

Ne yapıyorsunuz?
Gidiyor musun?

Dün bana söylediklerini
düşünüyordum. Mayı Vadî.
Oraya gideceğiz.

Kış yakında bitecek...
Savaş tüm ülkeye
yayılmaya risk taşıyor
ve ben zorla askere
alınmak istemiyordum.

Amaşlere geri dönüyorum... Benjamin'i ikna
etmeye çalışacağım.

RONPFFUUUU
RONRONPFFUU

Sen ve Bee Bee Gun derileri
toplayıp Fort Pitt'te satın.
Orada sefer için gerekli
teçhizatı satın alın... Ama bunu
ihtiyatlı bir şekilde yapın.

İki nehrin kestiği yerde buluşalım.
Otuz gün içinde orada olacağım...
arkadaşlarımla ya da arkadaşlarımsız.

Sana güvenebilir miyim bilmiyo-
rum ama kendine bunun
vadiyi tekrar görmek
için tek şansın olduğunu
düşün...

Endişelenme...

Otuz gün
sonra,
unutma!...

Nehirlerin akışı
takip ederken Billi,
Yeni Fransa'yı aşar.

Ama 'ülkeyi dola-
şırken' savaş daha
da gözle görülür
hale geliyor.

O domuz Wolf,
askerlerini çiftliklerimizi
yakmaları ve sığırlarımızı
çalmaları için gönderiyor!

Wolfe... Wolfe!
Yüce tanrım!
Ama beni o
İngiliz'li kurtar-
maya iten neydi?

On ikinci günün
ertesinde,
Susquehanna'nın
kıvrıla kıvrıla
aktığını görür.

Mart, 1758.
"Yukarı Tarla"daki
Grandal evi...

Bu bir salgın... Bill, Erwin kardeşi hatırlarsın, tavukların efendisi, ırıyarı ve güçlü bir adamı... o da öldü.... Karısı bunun üstesinden gelemiyor... Çocuklara bakıcılık yapıyorum

Ya Louise?

O burada...

Harika bir yer... bu sözler senin... gerçekten var olduğuna inanıyor musun?

Sanırım...

Burası da harika bir yerdi!.. Cennet, vaat edilmiş topraklar... ve nasıl bir hale geldiğini görüyor musunuz? Tabii ki hayır. anlayamazsın.

Ve sen buraya bize saçma sapan şeyler söylemek için geldin... Ama ben her şeyimi kaybettim, ben... küçük Guillaume'mi, arkadaşlarımı... ve şimdi de Louise.

Ah! Bu ülke verdiği zehirli sözler yüzünden sonsuza dek lanetlensin...

Benjamin, bunu istememiştin...

Cehenneme git ! Sana ihtiyacımız olduğunda sen yekün!

Ah, öyle değil!! Buna izin vermemeceğim!

Slack!

Affedersin Bill... Artık dayanamıyorum. Kendimde değilim.

Ama buradan gitmemiz gerektiğini görüyorsunuz! Tereddüt etmeye gerek yok.. Hadi Benjamin!..

Louise, onu hasta eden keder. Terk et burayı, dünya geniş, yeni bir hayat kurarsın...

Giderken... herşeyi bırak...

Bill bütün gece projesinden bantseder.. ikna etmeye çalışır, onun hiçbir zaman bu kadar çok nedeni yoktur.

Ertesi gün, kardeş Jacob Hunter'in evinde...

Belki böylesi daha iyidir.
Rab şüphesiz daha ileri
gitmenizi istiyor...

...Her insanın dünyanın bir yerinde
bir yeri vardır ve onu aramayan,
bulunduğu yerde çürür. Bu biraz
yetenekler meselesine benziyor!

Bu benim son vaazımdı... Benjamin, cemaat
sana bir araba ve öküz
vermek istiyor, kabul et...

Çok iyisiniz,
her şey için
teşekkürler,
Jacob kardeş...

7 Mart'ta Benjamin evi kapatır; yukarı taraftan ayrılırlar...

Lanet olsun ılıklara, onları
ağızımdan kusacağım.

Tanrım, bizi kutsamak
bile istemedi...

Bah ! O yaşlı delinin
kutsaması olmadan da
gayet iyi gidiyoruz!

Artık korkacak bir şey yok,
Susquehanna vadisi tanrı
tarafından kutsanmış...

Elveda sevgili Julia,
çorbamı özleyeceğim...
çorbamı...

Julia teyze...Julia Teyze... Uyan,
üşüteceksin...

Bes gün sonra, Monongela ve Allegany'nin birleştiği yerde...

Ah, budur !.. İşte yaman arkadaşların! Mavi vadi'yi bu kadın takımıyla mı kazanmayı planlıyorsun?

Şu ana kadar yaşlı bir adamı yüklenmiştim!..

Timoleon, bu insanlar benim arkadaşlarım... ve Mavi Vadiye birlikte ulaşacağız...

Daha sonra...

Çorba, koca squaw, bu iyi, sen iyi!..

PING!

Akıllı olmaman, doğru davranmamın gerektiği anlamına gelmez!

Squaw : Yerli dilinde kadın

couleurs: C. CRICKX.

fin de la 1ère partie

YENİ DÜNYANIN ÖNCÜLERİ

Yedi yıl savaşı'nın arifesinde, Acadialı Fransızlar, İngiliz kolonileri için bir tehdit haline geldi. Londra'daki baş bakan William Pitt, onların topluca sınır dışı edilmelerini ve topraklarının İngiliz sömürgeciler tarafından işgal edilmesini emretti.

Mayıs 1756'da, karaya oturdıkları Bostondan ayrılan Acadialılar, New England'ın düşman kıyılarında yelken açtılar.

Benjamin Graindal, genç karısı Louise ve macera arkadaşları ormanın tuzaklarını alt etmek ve "kırmızı urbalı"ların tekrarlanan saldırılarını püskürtmek zorunda kalacaklar.. Zaten Sagamore ve Fox'un yazarı olan Jean-François Charles, destanın nefesini canlandırıyor.

Christian Crickx'in renklendirmesi bu dizinin başarısına tamamen katkıda bulunuyor.

Macera romanının ustaları Fenimore Cooper ve Mayne Reid, aksiyon ve büyük dış mekan işaretinin altına yerleştirilen bu dizinin vaftiz babalarıdır.

VILLE DE MONTREAL

COLLECTION VECU

